

Cílem zpracovávaného zadání bylo ověřit typologii „otevřeného vězení“ dle zkušeností ze zahraničí a navrhnout je v našich podmínkách. K umístění vězeňských budov byla zvolena parcela v pražském Karlíně, který je od počátku nového tisíciletí místem rychlé gentrifikace, místem, kde vzniká nová architektura, kde se prudce proměňují funkce staveb i sociální struktura jejich uživatel. Pozemek naproti Foru Karlín navazuje na nedokončený blok bytových domů a současně je v přímém kontaktu se zelení vrchu Vítkova a plánovanou zastávkou vlaku. Jeho poloha předurčuje návaznosti návrhu na město, nejen prostorově, ale především funkčně. Právě možnost zapojení odsouzených do života společnosti a kontakt s ní ještě před propuštěním, jsou spolu s prostorovým řešením stavby zásadními prvky úspěšnosti otevřených věznic. Veronika Bendová v rámci své diplomní práce navrhovala otevřenou věznici na zadaném pozemku v Karlíně, a to včetně veškerých návazných provozů nejen pro odsouzené, ale též pro veřejnost. Návrhu předcházela pečlivá analytická příprava, v rámci níž diplomantka zmapovala situaci vězeňství v České republice, požadavky na jeho budoucí vývoj, i zahraniční příklady moderních otevřených věznic.

Urbanismus

Objekt otevřené věznice je koncipován jako zakončení bloku, jehož zbytek diplomantka řeší hmotově. Samotná věznice svým měřítkem i výškou přiměřeně reaguje na urbanistickou strukturu okolí. Fakt, že směrem do Pernerovy ulice mírně převyšuje stávající zástavbu, podtrhuje význam stavby jako veřejné instituce.

Architektura

Budova otevřené věznice je tvořena poměrně masivní hmotou s pravidelným rastrem okenních otvorů, členěnou jasně čitelným hlavním komunikačním jádrem. Užší a nižší východní křídlo přiměřeně ukončuje celý blok směrem k parku i k Vítkovu. Vyvýšení soukromého dvora vězení na střechnu tělocvičny dobře reaguje na morfologicky výrazné sousedství Vítkova, ale také na požadavek soukromí a bezpečí vězňů. U východního křídla je pouze škoda, že parter směrem k parku není vhodněji využit pro veřejné funkce, jako je tomu u přízemí orientovaného do Pernerovy ulice. Zajímavým momentem je řešení 3.NP s centrální horizontální komunikací protínající celý objekt - vytvořením rozšíření a kontaktem s exteriérem je chodba povýšena na společenský shromažďovací prostor s velkým potenciálem. Princip podobných shromažďovacích zálivů je pak zopakován v podlaží administrativy.

Technické řešení

Technické řešení provozu i konstrukce domu působí logicky a funkčně, nedílnou součástí návrhu je podrobná úvaha o materiálovém řešení i architektonicko-konstrukční detail.

Formální část

Diplomantka splnila předepsaný rozsah práce. Grafická prezentace a formální pojetí diplomní práce jsou na velmi dobré úrovni a dobře ilustrují architektonické řešení stavby.

Diskuze

Návrhu by bylo možné vyčítat snad až přílišnou monumentalitu a jistou plošnost fasád orientovaných do města. Autoarka si dala za cíl, aby budova navenek přísnosti odkazovala na svou funkci, uvnitř pak působila přívětivě, tedy z pohledu naplnění koncepčních cílů je řešení v zásadě správně, nicméně má tomu tak být?

Závěr

Jedná se o velmi dobře zpracovaný diplomní projekt založený na pečlivé přípravě a vytrvalé práci v průběhu semestru. **Doporučujeme k obhajobě a navrhujeme hodnocení „B“.**